

Rigsdagen; havde nogen af de ærede Herrer henvendt sig til mig herom, vilde de ialtsald have staaet til Enhvers Disposition. Jeg støtter ikke min Kundskab om saadanne Forhold paa Andet, end hvad der kan være tilgængeligt for enhver især af de ærede Herrer Rigsdagsmænd.

Vardeufleth: Det er kun en lille kort Bemærkning, jeg vilde tillade mig i Anledning af en Uttring, der faldt fra den 2den Landsstingsmand for 2den Kreds (Kirck). Han stillede de sagkyndige Folk paa den ene Side og os her paa den anden Side. Jeg vilde blot udbede mig Tilladelse til ogsaa at maatte regnes til „os her“, og min Mening staaer da ikke saa lige imod de sagkyndige Forstænds.

Friis: Jeg har ikke begjæret Ordet for at blande mig i den Discussion, som nu har været ført om, hvorvidt man skal gaae ind paa det af den høitærede Minister stillede Forslag til Forandring i Loven. Der er flere Grunde, der gjøre, at jeg vil holde mig udenfor den Sag, at man nu skulde gjøre en Udsættelse ved Salget af denne Eiendom fra, hvad der gjælder ialmindelighed ved Salget af andre Eiendomme. Men den ærede 8de Landsstingsmand for 2den Kreds (B. Christensen) har udtalt Noget, som jeg ikke kan lade staae uimodsagt. Han har baade nu og, mindes jeg ret, allerede tidligere udtalt, at den Forpagtningsafgift, der kan opnaaes af en Eiendom, vil være meget forskjellig, efter som Jagten følger med eller den bliver forbeholdt. Dette troer jeg ikke aldeles kan staae saaledes som det er frembragt. Hvis Noget vil forpagte en Eiendom, der ligger op til store Skove, og hvor det er bekendt, at der er en meget stor Bildtstand, som sædvanlig har sin Udgang paa disse Jorder, da er det en bekendt Sag, at stort Bildt kan gjøre megen Skade paa Kornmarker, og altsaa vil den, der forpagter en saadan Eiendom, ogsaa tage Hensyn dertil. Men der er mange Eiendomme, hvor Forpagteren vist aldeles ikke regner det som noget Tab i sin Forpagtningsafgift, at der af og til kan løbe et Stykke Bildt over Marken, og det viser sig ofte omkring i Landet, at de store Gaarde ere bortforpagtede, uden at man paa nogen Maade kan paavise, at der er gaaet

Noget af i den Forpagtningsafgift, der i Almindelighed er opnaelig af saadanne Eiendomme, fordi Forpagteren ikke faaer Jagtretten med. Den bliver jo i Almindelighed forbeholdt, og der er vist ikke Tale om nogen Nedsættelse i Forpagtningsafgiften, naar det ikke er bekendt, at disse Eiendomme isærdeleshed blive hjemsøgte af en stor Mængde stort Bildt. Jeg kjender nu vel aldeles ikke den Eiendom, hvorom her er Tale, men det udtales jo fra flere forskjellige Sider, at det ikke vil være noget stort Gode og ikke vil være til nogen stor Nytte, at Jagtretten forbeholdes; thi der er intet Bildt. Men er der intet Bildt, saa kan det Skam ikke gjøre stor Skade, og det vil altsaa ikke være til Hinder for, ved Bortforpagtningen af Eiendommen, at opnaae en betydelig Forpagtningsafgift. Anderledes forholder Sagen sig vistnok, naar der er Spørgsmaal om at sælge en saadan Eiendom; thi, idet man vil gaae ind paa at kjøbe en saadan Eiendom, føler man Trykket af, at man ikke kan faae Eiendommen aldeles til fri Raadighed, og det vil jeg rigtignok ikke nægte, at, skulde jeg være Kjøberen, vilde det genere mig grumme meget, og jeg skulde kunne opnaae en temmelig moderat Kjøbesum, naar jeg vilde gaae ind paa det Vilkaar, ikke at faae Jagten med. Dette har jeg troet at burde sige, fordi man ellers let vilde komme til det Resultat, at, om Regjeringen besluttede sig til ikke at sælge Eiendommen, men at beholde den, den da derved skulde berøve Staten en Indtægt, der skulde være opnaelig ved Salget eller ogsaa ved at bortforpagte den med Ret for Forpagteren til at kunne drive Jagten.

Lange: Jeg vil ikke indlade mig paa at bedømme, om Jagten paa Faurholm er af større eller mindre Værdi; da jeg, Gud ske Lov, ikke selv er Jæger, har jeg ikke de Sympathier, som Jægere i Reglen have. Men jeg vil kun bedømme Sagen efter det Standpunct, som en Landmand, der vil kjøbe, maa indtage. Er jeg Forpagter, er jeg desværre nødt til at indlade mig paa de Vilkaar, som foreligge; men er jeg derimod Kjøber, vil jeg vistnok betænke mig meget paa at kjøbe en Eiendom, som jeg skal være udsat for ikke at have fri Raadighed over. Det er ikke alene Jagtens Værdi, ja ikke en-